

kedsdeling med hensyn til salget af betonvarer.

De tilfælde, hvor konkurrencen er begrænset som følge af specialiseringsaftaler, vil falde ind under udtrykket „aftaler“ i forslaget § 2, stk. 1, hvorimod udtrykket „andre organisationsmæssige og strukturelle forhold“ efter bemærkningerne til lovforslaget tager sigte på de i kommissionsbetænkningens afsnit 8 omtalte tilfælde, hvor der vel ikke findes aftaler, vedtagelser eller bestemmelser, men hvor branchens opbygning — herunder eventuelt tidligere aftaler — medfører, at virksomhederne hver for sig varigt ser deres interesse i at undlade aktive konkurrencehandlinger.

Når specialiseringsaftaler udøver eller vil kunne udøve en væsentlig indflydelse på pris-, produktions-, omsætnings- eller transportforhold i hele landet eller indenfor lokale markedsområder, skal de i medfør af lovforslagets § 6, stk. 1, anmeldes til monopoltilsynet. Sådanne anmeldelsespligt foreligger også efter den gældende lov.

Forsåvidt aftaler om specialisering omfattes af lovforslaget, kommer de almindelige regler om tilsyn og regulering i forslaget §§ 12 og 13 til anvendelse også for disse aftaler. Forudsætning for regulering er, at en undersøgelse har vist, at der til konkurrencebegrænsningen knytter sig skadelige virkninger af den i § 12 omhandlede karakter. I betragtning af de muligheder for omkostningsbesparelser, der ofte vil være knyttet til specialiseringsaftaler, må kontrollen efter lovforslagets bestemmelser udøves på en sådan måde, at der ved overvejelser af eventuelle indgreb må tages hensyn til, at en omkostningsbesparende specialisering ikke forhindres eller modvirkes.

I forslaget § 10, stk. 1, findes bestemmelser om forbud mod visse specielle former for konkurrencebegrænsende aftaler. Som det fremgår af bemærkningerne, tager forbudet sigte på aftaler om etableringskontrol, eksklusiv forretningsforbindelse, boykot og ydelse af særpriser eller lignende.

Specialiseringsaftaler berøres således ikke af bestemmelserne i lovforslagets § 10.

Det kan imidlertid tænkes, at der i forbindelse med en aftale om specialisering af produktionen er truffet aftaler om eksklusiv forretningsforbindelse eller lignende. I sådanne tilfælde vil den del af aftalen, som vedrører eksklusiviteten falde ind under § 10. Hvor specialiseringsaftaler som de ovenfor nævnte registr. nr. 49 og 1626 vedrører virksomheder på samme produktionstrin, således at de enkelte producenter skal fremstille bestemte typer eller dimensioner af den pågældende vare, vil en udbygning af aftalerne med bestemmelser om eksklusiv forretningsforbindelse eller lignende dog næppe være en forudsætning for, at samarbejdet om specialiseringen kan gennemføres. Hvor derimod som i registr. nr. 1723—26 en række bestående fabrikker træffer aftale om udskillelse af en del af en fabriktionsproces til udførelse af en specialfabrik, kan det være nødvendigt for samarbejdets etablering, at parterne gensidigt forpligter sig til eksklusiv forretningsforbindelse, og i så fald må der søges dispensation fra forbudet i forslaget § 10.

Man skal i denne forbindelse særlig henviser til bemærkningerne til § 10, hvorefter det ikke er hensigten, at bestemmelserne skal hindre aftaler m. v., som har samfundsgavnige virkninger, og der skal derfor efter paragraffens stk. 3 kunne gives dispensation, når sådanne gavnlige virkninger må antages at foreligge. Bemærkningerne fremhæver i denne henseende omkostningsbesparelser og prisnedsættelser.

Endelig skal der gøres opmærksom på undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 10, stk. 2, hvorefter aftaler mellem den enkelte leverandør og aftager om eneforhandling eller lignende ikke omfattes af bestemmelsen i paragraffens stk. 1, idet der eventuelt kan tænkes tilfælde, hvor en aftale om specialisering er udbygget med en forhandlingaftale af en sådan karakter, at den falder ind under denne bestemmelse.